

Počtvrté neporušená tradice.

Praha - Doksy, závod cyklistů samouků se dožil **4.ročníku**. Již odrostlý dětským plenám, stal se skutečně hodnotným podnikem. Poslední krásný květnový den, tedy **27.5.1986, v 15:25hodin**, před areálem EZÚ v Praze Tróji, stál na startu rekordní počet účastníků - 8 jezdců. I letos zůstala neporušena tradice - vyhrává nejmladší nebo nejstarší účastník závodu.

Čtyři loňští hrdinové se znovu sešli na čáře, po jedné absenci opět startoval Luděk Kokta a po dvou Petr Chrpa. Tento fakt dokazuje, že kdo jednou prožije oněch báječných 72km, musí se zase vrátit. Tedy netrpělivě čekáme, kdy se na start znovu postaví legendární postava prvního ročníku Zdeněk Švůger.

Letos navíc startovali i dva nováčkové, Břet'a Jelínek a Zdeněk Čechovský - a oba zaplatili snad až příliš krutou nováčkovskou daň. Promrhané síly v začátku závodu a u jednoho i nedostatečně připravené kolo vykonalo své. Dvojnásobný vítěz posledních ročníků Milan Blažek, letos hrubě podcenil přípravu a tak v okamžiku, kdy už sotva mohl promluvit do čelných míst závodu, učinil příkladné gesto fair play, když nováčkovi s kolem téměř nepojížděným poskytl své a na vraku dojel zbytek závodu. Oba pak přijeli do cíle s více než hodinovým zpožděním, kdy už je nikdo neočekával.

Zvláštní sortou jezdců je Zdeněk Bukovský. Letos si znovu vyžádal úlevu a startoval u d'áblického hřbitova s předstihem. Je to však jezdec - víno, čím starší, tím lepší, (ostatně letos se pěstováním vinné révy začal seriózně zabývat a již se těšíme na první litřík veltlínu či milerky, co přiveze na košť - v kterém to bude ročníku?), takže příští žádost o úlevu už sotva bude organizačním výborem akceptována.

Luděk Kokta prodělal obrovskou 20km krizi, pak se však vzbudil a dojel na medailovém místě! Jeho tajná zbraň - cyklistická přilba - tedy zabrala.

Petr Chrpa jel v mezích svých sil a stavu bicyklu. Z pátého místa v cíli se upřímně radoval. Na reportérovu otázku, kde předjel Břet'u, odpověděl stručně: „V kopci za Deštnou. Uviděl jsem ho před sebou jak jde a tlačí kolo, ale já jsem šel rychleji!

Michal Kokta byl letos z celého pole neaktivnější. Kromě prvního nováčkovského úniku byl ve všech ostatních. Jel vyzrálé, ztrácel teprve v závěrečných kopcích, ani perfektní sjezdy mu nakonec od ztráty nepomohly. Vladimír Konůpka spoléhal na nově postavené kolo a závěrečné kopce, které poctivě nacvičil v Tróji a v Kostelní ulici. Na rozdíl od Michala Kokty nebyl téměř v žádném úniku a vždy musel ztráty namáhavě dohánět. Rozhodující nástup si chystal až za Vrchovany, ale tam už měl dostatečný náskok, takže druhé vítězství mu vlastně samo spadlo do klína.

Fakta 4.ročníku závodu Praha - Doksy 1986:

Účastníci:

Milan Blažek	(ročník 1956)
Michal Kokta	(1950)
Luděk Kokta	(1954)
Zdeněk Bukovský	(1952)
Vladimír Konůpka	(1947)
Petr Chrpa	(1957)
Břetislav Jelínek	(1952)
Zdeněk Čechovský	(1962)

Sled kilometrů:

00 - Start v Tróji před EZÚ, jen 1.km jedou všichni pohromadě.

01 - Úpatí táhlého stoupaní. Unikají oba nováčci - Jelínek a Čechovský.

03 - V polovině kopce - za vedoucí dvojicí trojice - Konůpka, M.Kokta, Blažek, s mírnou ztrátou Chrpa, s velkou L.Kokta.

09 - Vepředu dvojice zvyšuje náskok, ostatní v mírném tempu čekají na L.Koktu. Poté nastupuje M.Kokta, jeho nástup zachytil jen Konůpka.

13 - Líbeznice - po perfektní spolupráci M.Kokta - Konůpka je vedoucí dvojka v dohledu. Oba nováčci snad poznali pošetilost svého prudkého tempa hned v úvodu závodu a zvolnili.

14 - Za obcí je vedoucí dvojka dostižena. S mírnou ztrátou jede Blažek, jehož stíhá Chrpa. Tam se Chrpa vydává za dvěma neznámými cyklisty směrem na Kostelec n/Labem. Omyl brzy poznává a vrací se na trasu. L.Kokta již není ani v dohledu.

20 - Byškovice - na čele trio M.Kokta, Jelínek, Konůpka, pravidelným střídáním ve vysokém tempu získává náskok. Kontakt s nimi definitivně ztratil Čechovský, ještě dále vzadu Blažek a jeho pronásledovatel Chrpa. L.Kokta v krizi daleko zpět.

27 - Kelské vinice - **rychlostní prémie:**

1.Michal Kokta

2.Vlk Konůpka

3.Břet'a Jelínek - všichni ve stejném čase

1.občerstvovací stanice - po vedoucí trojici dojíždí se ztrátou 1:30 min Čechovský, po 3:35 min. Blažek a hned Chrpa. Po 7 min Luděk Kokta stále nikde. Všichni se občerstvují v restauraci. L.Kokta vůbec nezaregistroval občerstvovací stanici a bez zastávky pokračuje v jízdě. Ostatní jej marně vyhlíží, Vlk Konůpka jede zpět naproti, marně... Po 25 min. čekání vyrážejí jezdci na trať.

28 - Kly - v úniku M.Kokta a Jelínek. Na stíhačku se vydávají Čechovský, Blažek a Konůpka. Spolupráce však vážně, tempo je příliš pomalé. Nakonec se Konůpka rozhoduje pro sólo stíhání.

31 - Mělník, odbočka vpravo. Po nesmírně náročné sólo jízdě Konůpka dostihuje vedoucí dvojici. Chvilí poté, téměř v témže místě Čechovský utrl pastorek čtyřkola, Blažek zůstává s ním. Po další chvíli je míjí Chrpa.

41 - Liběchov - 2.občerstvovací stanice. Vzorným střídáním náskok skupiny M.Kokta, Konůpka, Jelínek vzrůstá. V občerstvovací stanici málem padají z kol. V pohodě zde hodují L.Kokta (odepsaný na 27.km) a Bukovský (měl čekat v Kel.vinicích, zeměpisná jména mu nic neříkají). Po pětiminutovém čekání na odpadlíky se závodníci vydávají na zbytek cesty.

42 - Zdařený únik dua M.Kokta, Vlk, za nimi L.Kokta a Bukovský, očividně ztrácí Jelínek. Chrpa ještě netuší, že se mu blíží a jezdcům s porouchaným kolem vzdaluje.

59 - Vrchařská prémie za Deštnou:

1.Vlk Konůpka

2.Michal Kokta -60 m

3.Luděk Kokta -asi 10:00 min.

Profesionální jízdou se dvojici M.Kokta, Konůpka podařilo získat značný a rozhodující náskok. V kopci se též L.Kokta odpoutal Bukovskému a po dalších minutách Chrpa předešel Jelínka.

61 - Dubá - Konůpka ve sjezdu odpočívá a čeká na M.Koktu. Ten jej v kopci dojíždí, v následujícím kopci opět ztrácí.

63 - Pod kopcem do Vrchovan se Michal znovu blíží Vlkovi. V té chvíli si Vlk Konůpka pomyslí, že už Michala nesetřese a plánuje útok za zatáčkou ve Vrchovanech.

65 - Vrchovany - Konůpka zúročil náročnou přípravu zaměřenou na kopce a pouští se do závěrečného 7km sóla. V rovných úsecích se stále ohlíží, ale M.Kokta už není v dohledu.

72 - Cíl Doksy - Posledních 500m Konůpka zvolňuje tempo, přesto výsledný čas v cíli je o více než půl hodiny lepší, než čas loňský. A také nejlepší ze všech dosavadních ročníků. Po 2:23 min. přijíždí M.Kokta. Další odstupy jsou větší, Buko překvapivě 4., jen necelou minutu za medailovým umístěním. Za hurónského pokřiku dojíždí Chrpa, mnohem později znavený Jelínek. Chrpa informuje ostatní o nešťastném defektu Čechovského v Mělníce. Jezdci odjíždějí do hotelu, Konůpka naproti nešťastné dvojici, asi po 6km se vrací do cíle. Zde na něj čeká Michal s vytouženým lahváčem. Po hodině od dojezdu vítěze se Michal a Vlk vydávají do hotelu v domnění, že postižení se patrně z Mělníka vydali zpět do Prahy již ne na kolech.

Výsledky 4.ročníku cyklistického závodu Praha - Doksy 1986:

1.Vladimír Konůpka	2:31:53hod. - prům.rychlost 28,44km/hod.
2.Michal Kokta	- 2:53min. " 28,00km/hod.
3.Luděk Kokta	- 14:00min. " 26,04km/hod.
4.Zdeněk Bukovský	- 14:51min.
5.Petr Chrpa	- 22:52min.
6.Břetislav Jelínek	- 38:01min.
7.- 8.Milan Blažek a Zdeněk Čechovský	- více než 1hod.

Večer se konala družná debata v hotelové restauraci a poté i bouřlivá na pokoji (s hojným popíjením severočeského piva). Plánovanou noční koupel v Máchově jezeře zhatila prudká bouře s vytrvalým lijákem.

Tak skončil čtvrtý, nejrychlejší ročník, už věhlasného závodu a byl skutečně povedený. Na trati se stále něco dělo, o překvapující zvraty nebyla nouze. A po nešťastné poruše bicyklu si snad všichni účastníci vryli do paměti, že nejen tělesnou schránku je třeba připravit, nýbrž i stroj, který sedlají. Nováčci poznali opojnou atmosféru tohoto klání, takže na příštím startu již budou ostřílenými kozáky.

Že se podnik nesmírně líbil, dokazuje i jednohlasné rozhodnutí uspořádat podobný i na podzim.

Tedy ať žijí Doksy 87, všichni se těšíme na shledání ve stejném, ne-li větším počtu (Zdeňku Švůgře a pračlověče Janečku!).

Ještě experimentální soutěž týmů:

1. brí Koktové	5:20:09hod.
2. Kochr	5:26:38hod.
3. Jelibuko	5:56:38hod.

J.V.J.Kotě Věhlasný

Rozhovor v cíli s vítězem:

Redaktor Vlk: Tak jaké jsou pocity vítěze?

Závodník Vlk: Není to zdaleka tak silné jako poprvé, ale radost tu je.

Red.: Kdy jste si byl jistý vítězstvím?

Záv.: Když jsem uviděl na silnici nápis 1km. To jsem si spočítal, že ten kilák ujedou za dvě a půl minuty, to že už mne Michal nedohoní.

Red.: A co nejtěžší chvíle?

Záv.: Ta stíhačka za Mělníkem. A pak za Liběchovem, to se mi zdálo, že mi brzdí obě kola. Ale trvalo to jen chvilku. Pak jsme to s Michalem rozjeli jako nikdy. V té chvíli už na nás nikdo neměl.

Red.: A co únik dvou nových hned na začátku?

Záv.: První myšlenky byly - že holt nastupuje mladá krev a my s Michalem a Milanem už si to budem rozdávat jen sami mezi sebou uprostřed startovního pole, takové závodnické mikroklima, jestli rozumíš. Ale Čechovského jsem trochu znal z fotbalu a tam byl výrazným individualistou, takže pak mi bylo jasné, že ti dva vpředu se asi těžko shodnou. Byl jsem rád, když potom Michal vyrazil za nimi, ono letos držet se Michala bylo vůbec to nejlepší, co se dalo dělat, jednou jsem to neudělal a co sil stálo to napravit.

Red.: Jsem rád, že si konečně můžeme tykat! Bylo nějaké překvapení, zklamání, povídej.

Záv.: No překvapení, porád, to bych se opakoval, Michal a ta jeho aktivní jízda a pak ten náš trháč a jak se mi s ním krásně jelo, vždyť udělat za 30km na dalšího nejbližšího soupeře 14min., to už mluví za všechno. A další překvápko Bukajda, že na něho to bylo jen o 50 sek. víc a jak mi u piva pak sliboval, že nedá pokoj, dokud mne neporazí. Je to buldok, takže se to může stát.

A zklamání? Snad jen to, že jsem si to chtěl v kopcích rozdat s Milanem, ve skupině s ním jsem jel jen dvakrát a krátce, připadalo mi, že je na tom dost zle.

Red.: Čemu vděčíš za vítězství, co myslíš?

Záv.: Nejvíce vděčím Michalovi a pračlověku Janečkovi, ti mi poskytli materiální pomoc, že jsem si mohl postavit tak rychlé kolo. Hele, támhle máš Chrupu, teď se vrhni na něho. Tě bůch!

Red.: Pane Chrupa, pane Chrupa! Na slovíčko!

Záv.Chrupa: Kdo to zas opruzuje? Mám žízeň na dvouciferný numero!

Red.: To bude jen chvilíčka. Jak to bylo v tom Mělníce?

Chrupa: Za zatáčkou jsem uviděl ty dva, jednomu to malé kolečko jen tak bimbalo na osičce. Něco s tím montovali, tak jsem si řek, že to spraví a zase mi ujedou, tak jsem na to šlápnul, abych měl trochu náskok. Na shledanou.

Red.: Děkuji za rozhovory. Tady už o mne nikdo nestojí. Tak puďu dál napsovat. Ale komu, když Břevno v Ozapu už nevydávají?